

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ท่ามกลางความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ แต่อีกมุมหนึ่งของสังคมยังมีเพื่อนมนุษย์อีกจำนวนไม่น้อยที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมโดยเฉพาะเด็กและสตรีอีกมากมายถูกละเมิดสิทธิ ถูกทารุณกรรม และถูกข่มขืน อีกทั้งยังถูกบังคับค้าประเวณี ฯลฯ สถานการณ์ของปัญหาการกระทำทารุณต่อเด็กและสตรีในสังคมไทยปัจจุบัน นับเป็นปัญหาสำคัญซึ่งส่งผลกระทบต่อความสงบสุขในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นอย่างมาก เนื่องจากสภาพการณดังกล่าว นอกจากจะบั่นทอนขวัญและกำลังใจของประชาชนแล้วยังสะท้อนถึงศักยภาพการบริหารในขบวนการยุติธรรมซึ่งเป็นกลไกของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ การข่มขืนกระทำชำเราซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังมานาน และมีอัตราการเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งทางด้านปริมาณและระดับความรุนแรง ในขณะที่ช่วงอายุของผู้เสียหายซึ่งตกเป็นเหยื่อดังกล่าวกลับมีอายุน้อยลงไปเรื่อยๆ สังเกตได้จากข่าวประจำวัน ซึ่งผ่านการนำเสนอของสื่อต่างๆ แสดงให้เห็นถึงความเสื่อมถอยของศีลธรรมอันดีงามในสังคม และความสามารถในการควบคุม ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำทารุณทางเพศในคดีข่มขืนกระทำชำเราโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐ

สถานการณ์ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวในประเทศไทย

ความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้หญิง

ผลการศึกษาเอกสารพบว่า สถานภาพ สิทธิและเสรีภาพระหว่างหญิงชายไม่เท่าเทียมกัน ดังจะเห็นได้จากกฎหมายตราสามดวง ลักษณะผัวเมีย บทที่ 60 ให้อำนาจสามีโดยปริยายที่ไม่เชื่อฟังสามี กฎหมายพระอัยการทาส มาตรา 1 ให้อำนาจสามีนำภริยาไปขายได้ ทำให้ภริยามีสถานะเป็นทรัพย์สินของสามี ต่อมามีการยกเลิกกฎหมายดังกล่าว โดยใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 5 ครอบครัว ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2478 แต่สิทธิระหว่างสามีภริยายังไม่เท่าเทียมกัน เช่น ภริยาไม่มีอำนาจจัดการทรัพย์สิน อำนาจปกครองบุตรอยู่กับบิดา ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและ

พาณิชย์บรรพ 5 ในปี พ.ศ. 2519 กำหนดให้สิทธิและหน้าที่ระหว่างสามีภริยาเท่าเทียมกัน กฎหมายถือเป็นหลักฐานสำคัญที่สะท้อนให้เห็นโครงสร้างทางสังคม และบริบทด้านวัฒนธรรม จารีต ประเพณีในสังคมอดีตที่กำหนดให้ชายเป็นใหญ่มีบทบาทเหนือกว่าผู้หญิง แม้ความสัมพันธ์ระดับบุคคลภายในครอบครัวกฎหมายและจารีตประเพณีกำหนดให้ชายมีบทบาทเหนือกว่าผู้หญิง อันมีลักษณะสัมพันธ์เชิงอำนาจ แม้ในปัจจุบันกฎหมายที่กำหนดให้บทบาทชายหญิงไม่เท่าเทียมกันจะยกเลิกไปแล้ว แต่วัฒนธรรมจารีตประเพณีและทัศนคติที่สืบทอดกันมานับศตวรรษหาได้ยกเลิกไปไม่ ดังนั้น ปรากฏการณ์ความรุนแรงระหว่างหญิงชายยังปรากฏให้เห็นตลอดมา เพียงแต่ขนาดของปัญหาและแนวโน้มของสถานการณ์ความรุนแรงอาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยแวดล้อมทางโครงสร้างสังคมและครอบครัว ผลการสำรวจของ ดร. กฤตยา อาชวนิจกุล และคณะในปี พ.ศ. 2542- 2544 พบว่า ผู้หญิงที่มีคู่หรือเคยมีคู่ เคยถูกสามีหรือคู่ทำร้ายทางกายหรือทางเพศในช่วงชีวิต ร้อยละ 44 เคยถูกทำร้ายรุนแรงทางกายและเพศ ร้อยละ 13 เคยถูกทำร้ายรุนแรงทางกายอย่างเดียว ร้อยละ 28 และเคยถูกทำร้ายรุนแรงทางเพศอย่างเดียว ร้อยละ 29 และจากการสำรวจจากหนังสือพิมพ์รายวัน 5 ฉบับ ระหว่างปี 2543-2544 ของมูลนิธิเพื่อนหญิงพบว่า สามีทำร้ายร่างกายภริยาในปี 2534 จำนวน 17 ราย ปี 2544 จำนวน 20 ราย ส่วนภริยาทำร้ายสามีโดยดุด่าด้วยวาจาในปี 2543 จำนวน 1 ราย และปี 2544 จำนวน 1 ราย เช่นกัน นอกจากนั้นจากรายงานของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข พบว่า ข้อมูลการบาดเจ็บรุนแรงจากการถูกทำร้ายจากโรงพยาบาลเครือข่าย 28 แห่ง ปรากฏว่ามีสตรีถูกทำร้ายเข้ารับบริการ 2,529 คน เสียชีวิต 112 คน โดยมีหญิงและชายถูกทำร้ายเข้ารับบริการทั่วประเทศ 18,629 คน เฉลี่ยวันละ 51 คน หรือประมาณ 2 ชั่วโมงต่อ 1 คน และสถิติจากศูนย์พึ่งได้ของโรงพยาบาล 70 แห่ง ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 - วันที่ 30 กันยายน 2547 มีผู้มารับบริการกว่า 6,596 ราย เป็นสตรี 3,335 ราย ในจำนวนนี้ผู้กระทำรุนแรงเป็นผู้ใกล้ชิด เช่น สามี เพื่อน และบุคคลในครอบครัวถึงร้อยละ 43.5 และร้อยละ 47.03 เป็นความรุนแรงทางเพศ ทั้งนี้ อาชีพของสตรีที่บาดเจ็บรุนแรงจากการถูกทำร้าย ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ซึ่งอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15 ถึง 44 ปี จึงสมควรหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ความรุนแรงในครอบครัวต่อเด็ก

เด็กถูกกระทำทารุณหรือได้รับความรุนแรงจากบุคคลในครอบครัวเกิดขึ้นได้หลาย รูปแบบ เช่น ถูกทำร้ายทุบตี (physical abuse) ถูกล่วงเกินทางเพศ (sexual abuse) และถูกละเลยทอดทิ้ง (neglect) หรือเลี้ยงดูไม่เหมาะสม (maltreatment) ปรากฏการณ์เด็กได้รับความรุนแรงในครอบครัวมีมานานแล้ว ผลการศึกษาเด็กที่ถูกกระทำทารุณกรรมในประเทศไทยจากการสำรวจสภาวะสุขภาพของประชากรไทยระหว่าง พ.ศ. 2539-2540 พบว่า เด็กอายุ 6-12 ปี เคยประสบเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ร้อยละ 10.5 เด็กที่เคยถูกทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรงจากบุคคลในครอบครัว ร้อยละ 6.6 และถูกล่วงเกินทางเพศจากบุคคลในครอบครัว ร้อยละ 0.2 (กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม อ้างใน รายงานผลการดำเนินงานของประเทศไทยตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฉบับที่ 22,544: 95) นอกจากนี้ จากการรวบรวมข่าวหนังสือพิมพ์รายวัน 5 ฉบับ ของมูลนิธิเพื่อหญิง พบว่าเด็กถูกบีบิตามารดาฆ่าตาย ในปี 2543 จำนวน 10 ราย และปี 2544 จำนวน 22 ราย แยกเป็นมารดาฆ่า 15 ราย บิดาฆ่า 7 ราย ผลการศึกษาในเรื่องเดียวกันของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข พบว่า ข้อมูลการบาดเจ็บรุนแรงจากการถูกทำร้ายเมื่อปี 2547 จากโรงพยาบาลเครือข่าย 28 แห่ง มีเด็กถูกทำร้าย 2,626 ราย

ลักษณะของความรุนแรงในครอบครัว

การฆาตกรรมระหว่างสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ การฆ่ากันตายระหว่างสมาชิกในครอบครัวถือเป็นอุบัติการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่มีความร้ายแรงที่สุด ในประเทศไทยยังไม่มีหน่วยงานใดจัดเก็บสถิติการฆาตกรรมที่สมาชิกในครอบครัวกระทำต่อกัน

การกระทำรุนแรงต่อกาย (Physical abuse) ระหว่างสมาชิกในครอบครัว จากการศึกษาทั่วโลกต่างยืนยันได้ว่าอุบัติการณ์ความรุนแรงในครอบครัวเกิดจากการทำร้ายร่างกาย (physical abuse) ระหว่างคู่สมรส หรือเคยเป็นคู่สมรส (intimate partner) หรือระหว่างบิดามารดากับบุตร เกิดขึ้นทุกสังคมในโลก โดยเด็กไทยถูกบิดามารดาทำร้ายร่างกายรุนแรง ประมาณร้อยละ 6.6 เป็นต้น

การกระทำรุนแรงต่อกาย เมื่อเกิดขึ้นมักจะมีแนวโน้มขยายความรุนแรงและความถี่ของการกระทำเพิ่มขึ้น ลักษณะการใช้กำลังทำร้ายแก่กาย เช่น ใช้กำลังกายผลัก ตบ ตี ชก เตะ มัด ผูก กักขัง ใช้กำลังทำร้ายจนเป็นแผลถลอก ฟกช้ำ เลือดออก รอยเจาะ รอยแตก รอยไหม้ รอยขีด ขูด ข่วนต่อร่างกาย ใช้กำลังเค้นคอ บีบคอ ใช้กำลังตีผม กระชากผม จับผมหรือ แขน ขาลาก ใช้อาวุธทำร้ายร่างกาย ใช้กำลังทำร้ายหรือทำให้เสียหายซึ่งสัตว์เลี้ยงหรือทรัพย์สินของอีกฝ่าย

การกระทำรุนแรงต่อเพศ (Sexual abuse) ในครอบครัว

ในประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่ใช้หลักกฎหมายที่ชายกระทำความรุนแรงทางเพศต่อภริยาหรือข่มขืนภริยา ไม่เป็นความผิดทางอาญา แม้ผู้หญิงเองส่วนใหญ่เห็นว่าการที่ถูกคู่ครองบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ด้วยไม่เป็นการข่มขืนถ้ามีการสมรสหรืออยู่กับชายนั้นอย่างสามีภริยามีข้อสันนิษฐานว่าผู้หญิงที่ทำการสมรสแล้วสามีย่อมมีสิทธิมีเพศสัมพันธ์กับภริยาอย่างไม่มีข้อจำกัด โดยการกระทำความรุนแรงทางเพศระหว่างคู่สมรสหรือคู่ครอง เช่น การพยายามกระทำหรือทำให้อีกฝ่ายกระทำกิจกรรมทางเพศโดยไม่สมัครใจ การร่วมประเวณีโดยอีกฝ่ายไม่เต็มใจหรือไม่ถามหรือกลับจะถูกปฏิเสธ การใช้กำลังทำร้ายขณะร่วมประเวณีหรือทำอันตรายต่ออวัยวะเพศ รวมทั้งการใช้วัตถุหรืออาวุธกระทำต่ออวัยวะเพศฝ่ายหญิงหรือการใช้ปากหรือร่วมประเวณีทางทวารหนักโดยอีกฝ่ายไม่สมัครใจ หรือการใช้กำลังบังคับร่วมประเวณีโดยไม่ป้องกันการตั้งครรภ์หรือป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

การกระทำความรุนแรงทางเพศต่อเด็กในครอบครัว โดยจารีตประเพณีเกือบทุกประเทศ ในสังคมทั่วโลกห้ามการล่วงละเมิดทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร เช่น บิดา บิดาเลี้ยง พี่ชาย ลุงหรือญาติใกล้ชิดการล่วงละเมิดมักเกิดขึ้นซ้ำๆ กว่าจะมีการค้นพบการล่วงละเมิดก็มักจะถูกปกปิดเพื่อรักษาชื่อเสียงของครอบครัวหรือไม่ก็โทษว่าเด็กเป็นต้นเหตุของปัญหา

การทำอันตรายต่ออารมณ์หรือจิตใจ (Emotional or psychological abuse) ผลของการกระทำความรุนแรงต่อร่างกายหรือเพศเป็นการก่อให้เกิดความกลัวหรือรู้สึกลัวว่าตนไร้ค่า การทำอันตรายต่ออารมณ์หรือจิตใจอาจเกิดได้หลายรูปแบบ เช่น ชูเชิญจะทำอันตราย ถูกปล่อยให้อยู่โดดเดี่ยว

ข่มขู่ ทำให้เกรงกลัว ทำให้ชายหน้า ไร่เกียรติ ดุถูกเหยียดหยาม นอกจากนั้น การกระทำทารุณด้านจิตใจมีส่วนสัมพันธ์กับการฆ่าตัวตาย (Suicide) และพยายามฆ่าตัวตาย (attempt suicide) ด้วย

ความรุนแรงจากจารีตประเพณีปฏิบัติ (Traditional and cultural practice) ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในหลายประเทศทั่วโลกได้รับความเจ็บปวดและทรมานจากการปฏิบัติตามความเชื่อของลัทธิศาสนาหรือชนเผ่าต่างๆ เช่น ความเชื่อการขลิบอวัยวะเพศของผู้หญิง มีผู้หญิงประมาณ 130 ล้านคนทั่วโลกที่ผ่านการขลิบอวัยวะเพศ ผู้หญิงประมาณ 2 ล้านคนในแต่ละปีที่ผ่านมาผ่านการขลิบอวัยวะเพศ ประเพณีความเชื่อเกี่ยวกับการขลิบอวัยวะเพศหญิงปัจจุบันมี 28 ประเทศในทวีปแอฟริกา (ทั้งตะวันออกและตะวันตก) บางประเทศในทวีปเอเชียและตะวันออกกลาง ผู้หญิงบางกลุ่มในอเมริกาเหนือ ยุโรปและออสเตรเลีย ผลกระทบจากการขลิบอวัยวะเพศของผู้หญิงอาจถึงแก่ความตาย หรือเป็นหมันได้รับความเจ็บปวดทรมาน และมีผล กระทบต่อจิตใจด้วย

ประเพณีการเลือกปฏิบัติต่อลูกผู้หญิงและลูกผู้ชาย ในสังคมที่มีประเพณีและค่านิยมเลือกเด็กผู้ชายมากกว่าเด็กผู้หญิงก็มีการปฏิบัติที่รุนแรงต่อเด็กผู้หญิง เช่น การเลือกทำแท้งเด็กทารกที่เป็นเพศหญิงหรือการฆ่าทารกเพศหญิงจากการสำรวจเมื่อเร็วๆ นี้ พบว่าในประเทศอินเดียมีอุบัติเหตุการฆ่าเด็กทารกเพศหญิงปีละประมาณ 10,000 ราย นอกจากนี้ยังปรากฏว่าในประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศเด็กผู้หญิงจะได้รับการเลี้ยงดูไม่ถูกสุขลักษณะยังผลให้เด็กผู้หญิงพิการหรือถึงแก่ความตายในขณะที่เป็นทารกเป็นจำนวนมากในแต่ละปี จากผลการเลือกทำแท้งทารกเพศหญิง (sex – selective abortion) การฆ่าทารกเพศหญิงและการเลือกปฏิบัติต่อเด็กผู้หญิงทั้งด้านอาหารและการรักษาพยาบาลนำไปสู่ปรากฏการณ์ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงสูญหายไปจากประชากรโลก ประมาณว่าผู้หญิงหายไปจากสถิติประชากรโลกไม่น้อยกว่า 60 ล้านคนหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าผู้หญิงไม่น้อยกว่า 60 ล้านคนมีชีวิตอยู่ในโลกแต่ไม่ถูกนับว่าเป็นประชากรของประเทศ เช่น ในกลุ่มประเทศเอเชียใต้ แอฟริกาเหนือ ตะวันออกกลางและประเทศจีน (Innocenti Digest – Violence)

ความรุนแรงที่เกิดจากการบังคับค้าประเวณี การบังคับผู้หญิงหรือเด็กหญิงให้ค้าประเวณีหรือเพื่อธุรกิจทางเพศโดยคู่ครองหรือบิดามารดาถือเป็นความรุนแรงต่อผู้หญิง (violence against women) จากการรายงานพบว่า ครอบครัวที่ยากจนหรือไร้ศีลธรรมไม่สามารถเลี้ยงบุตรได้มักจะ

ชายหรือให้เขาบุตรจึงอาจถูกบังคับค้าประเวณี เด็กผู้หญิงมักจะถูกส่งไปใช้แรงงานในครอบครัว เด็กจึงเสี่ยงต่อการถูกทำร้ายหรือแสวงหาผลประโยชน์ทางเพศโดยนายจ้าง ตัวอย่าง ในอัฟริกาตะวันตก ประเทศเซเนกัลถึงในจีเรียเด็กประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน จากครอบครัวยากจนถูกส่งไปตะวันออกกลางในแต่ละปี เด็กเหล่านี้ส่วนใหญ่จะไปสู่การค้าประเวณี ในอัฟริกาใต้โสเภณีเด็กมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและเป็นเหยื่อของกระบวนการอาชญากรรมค้ำมนุษย์ จังหวัดภาคเหนือของประเทศเนปาลการเป็นโสเภณีถือเป็นแหล่งเงินได้ของครอบครัว สามีหรือบิดามารดาจึงบังคับขายภริยาหรือบุตรสาวไปเป็นโสเภณีในประเทศอินเดีย ในชนบทยากจนของประเทศไทยครอบครัวที่ยากจนพ่อแม่จะขายบุตรเพื่อนำเงินไปใช้หนี้รายวัน เด็กผู้หญิงจะถูกนำไปเป็นการทดแทนบุญคุณพ่อแม่ ภาคเหนือของประเทศไทยเด็กผู้หญิงจะถูกยกให้กับพระและบังคับให้อยู่กับพระอย่างภริยาและบูชาพระด้วยการให้ร่วมประเวณี

ผลกระทบของปัญหาความรุนแรง

จากการศึกษาของศิริชัย โชติรัตน์ (2537) ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "ความรุนแรงในครอบครัว : กรณีสามีทำร้ายร่างกายภรรยา ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง" ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบเกิดจากการที่สามีทำร้ายร่างกายภรรยา นอกจากจะทำให้ภรรยาบาดเจ็บและเสียชีวิตแล้ว ผลกระทบที่มากที่สุด คือ บุตรมีความหวาดกลัว และร้องลงไปคือ บุตรได้รับบาดเจ็บ กับหนีออกจากบ้าน กลุ่มที่สามีอายุตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป เป็นกลุ่มที่พบว่ามีการทำร้ายร่างกายภรรยามากที่สุด มีการศึกษาต่ำ (จบไม่เกิน ป.4) มีอาชีพรับจ้างทั่วไปมากกว่าอาชีพอื่น รายได้ต่ำ (ระหว่าง 2001-5,000 บาทต่อเดือน) ในขณะที่ภรรยาที่ถูกทำร้ายร่างกายโดยสามี ส่วนใหญ่เป็นภรรยาที่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี มีการศึกษาต่ำ (จบไม่เกิน ป.4) ไม่ประกอบอาชีพและไม่มีรายได้เลย สามีที่เคยทำร้ายร่างกายภรรยาโดยทั่วไปมีทัศนคติทางเพศนิยมในเชิงยกย่องเพศชายมากกว่า มีอำนาจ สิทธิและสถานะเหนือกว่าเพศหญิง มีความเชื่ออย่างมากว่าสามีมียุทธิสั่งสอนลงโทษภรรยาได้ กับเชื่อว่าภรรยาต้องยอมรับและอดทนต่อการปกครองของสามี โดยสามีที่เคยทำร้ายร่างกายภรรยา ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาถิ่นกำเนิดด้านความรุนแรงในครอบครัว หรือเติบโตมาในครอบครัวที่เคยมีปัญหาความรุนแรง และเห็นว่าการทำร้ายร่างกายระหว่างสมาชิกในครอบครัวเป็นเรื่องธรรมดา รวมทั้งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านความรุนแรง คือ เคยถูกใช้หรือเป็นผู้เคยใช้ความรุนแรงมาก่อนในวัยเยาว์

สำหรับผลการศึกษาจากเอกสารต่างๆ สามารถสรุปผลกระทบที่เกิดจากความรุนแรงในครอบครัว ดังนี้

(1) ผลกระทบต่อตัวบุคคลที่ได้รับความรุนแรงโดยตรง ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัวที่ถูกคู่ครองใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญด้วยประการใดๆ ย่อมได้รับอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย เพศ อนามัย และจิตใจ อันตรายที่เกิดแก่ร่างกายอันเนื่องมาจากถูกคู่ครองใช้กำลังทำร้ายย่อมปรากฏร่องรอยบาดแผลนับตั้งแต่รอยขีดรอยแตกไปจนถึงได้รับอันตรายสาหัสสูญเสียความสามารถของอวัยวะต่างๆ นอกจากนั้น ความรุนแรงในครอบครัวยังส่งผลกระทบต่อเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีความรุนแรง อาจได้รับผลกระทบถูกทำร้ายทุบตีไปด้วย หรือได้รับผลกระทบทางอ้อม เช่น เห็นเหตุการณ์ความรุนแรงย่อมมีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจ เช่น เจริญเติบโตช้ากว่าปกติ น้ำหนักตัวลด มีปัญหาการเรียน การสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ความประพฤตินอกบ้าน เสพยาเสพติด รวมไปถึงมีแนวโน้มฆ่าตัวตาย

(2) ผลกระทบต่อฐานะความเป็นอยู่ สถิติในประเทศสหรัฐอเมริกาปรากฏว่า ผู้หญิงถูกกระทำรุนแรงในครอบครัวประมาณ 71 % เมื่อเทียบกับผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรงในรูปแบบอื่นๆ ร้อยละ 58 ในปี 1996 มีผู้หญิงประมาณ 840,000 คนที่ถูกคู่ครองข่มขืนกระทำชำเรา กระทำรุนแรงทางเพศ และทำร้ายร่างกายสาหัสและไม่ถึงสาหัส ซึ่งประมาณว่าในแต่ละปีมีผู้หญิงที่ถูกทำร้ายร่างกายจากคู่ครองประมาณ 1,800,000 คน ถึง 4,000,000 คน ในปี 1,990 ประมาณร้อยละ 13 ของผู้ชายเคยใช้กำลังประทุษร้ายคู่ครองในปีที่ผ่านมา และกว่า 33 % ของผู้หญิงที่ถูกคู่ครองใช้กำลังประทุษร้ายต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลเฉลี่ยมากกว่า 250 ดอลลาร์สหรัฐฯ/คน และยังเกิดสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ และมีผลกระทบโดยตรงต่อครอบครัวทางสังคม ส่วนประเทศไทย ไม่มีการศึกษาประเมินผลกระทบของความรุนแรงในครอบครัวต่อฐานะความเป็นอยู่โดยตรง ผลการศึกษาที่พอจะนำมาเทียบเคียงได้ คือ ผลการศึกษาเรื่อง การบาดเจ็บและตายจากการถูกทำร้ายในประเทศไทย พ.ศ. 2532-2541 ของชไมพันธ์ สันติกาญจน์ และวันสสนันท์ รุจิวิวัฒน์ ที่ชี้ให้เห็นถึงลักษณะบุคคลของผู้ทำร้าย และผู้ถูกทำร้ายอยู่ในกลุ่มอายุ 15-25 ปี มากที่สุด มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา อาชีพเกษตรกรรม และผู้ใช้แรงงาน ร้อยละ 37 ผู้ทำร้ายและผู้ถูกทำร้ายเป็นคนที่รู้จักกัน ร้อยละ 10 เป็นเพื่อนกัน เป็นคนใน

ครอบครัวเดียวกัน เป็นคู่รักหรือญาติกัน และฐานะทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับยากจนเหมือนกัน และผลการศึกษาของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข ในปีงบประมาณ 2547 พบว่ามีสตรีถูกทำร้ายถึง 3,335 ราย และเด็กถูกทำร้ายถึง 2,626 ราย

ผลการวิจัยดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง หรือถูกทำร้ายย่อมมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าใช้จ่ายหรือค่าขาดประโยชน์ที่มีอาจคำนวณเป็นเงินได้ การงานอาชีพอาจจะต้องออกจากงานหรือหยุดงาน และรัฐต้องแบกรับภาระค่ารักษาพยาบาลด้วย

(3) ผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว ความรุนแรงในครอบครัวมีผล กระทบต่อการหย่าตามกฎหมายของไทย การทะเลาะวิวาทร้ายทุบตีกันถือเป็นเหตุหย่าเช่นกัน ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1516(3)(4) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในคดีฟ้องหย่าส่วนมากประมาณร้อยละ 80 คู่ความจะอ้างเหตุแห่งการหย่าเนื่องจากถูกคู่สมรสทำร้ายทุบตี หรือทิ้งร้างอันเป็นเหตุความรุนแรงในครอบครัวทั้งสิ้น

ผลการศึกษาข้างต้นพบว่า ความรุนแรงในครอบครัวมีผลกระทบต่อสุขภาพ อนามัย ร่างกาย เพศ จิตใจ และชีวิตของผู้ที่ได้รับความรุนแรงโดยตรง และบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะเด็กจะมีผลกระทบต่อศักยภาพ และความสามารถในการพัฒนาตนเองในทุกด้าน ทั้งยังมีผลกระทบต่อฐานะความเป็นอยู่ด้านเศรษฐกิจและสังคมด้วย เช่น สูญเสียสมรรถภาพทางร่างกาย ด้อยประสิทธิภาพในการทำงาน ทำให้รายได้ลดลงหรือต้องออกจากงาน กระทบต่อสังคมโดยรวม เช่น ทำให้รัฐต้องสิ้นงบประมาณเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล การบำบัดแก้ไขฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ ผู้ถูกกระทำ และผู้กระทำ รวมถึงกระบวนการยุติธรรมที่ต้องเข้าปกป้องคุ้มครองสังคม ตลอดจนกระบวนการต่าง ๆ ทางสังคมด้วย

จากความรุนแรงที่กำลังเผชิญอยู่คือการตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์และการถูกทารุณกรรมทางเพศซึ่งในประเทศไทยมีจำนวนมากขึ้น บางคนถูกบังคับให้เป็นขอทานหรือทำงานในสถานการค้าประเวณี ขณะที่เด็กและผู้หญิงอีกหลายคนถูกส่งต่อไปยังประเทศที่พัฒนาแล้ว สภาพการณ์ดังกล่าวทำให้เด็กถึงตาย หรือบางคนต้องทนทรมานทั้งร่างกายและจิตใจไปตลอดชีวิต นับว่าเป็นปัญหา

สำคัญอีกปัญหาหนึ่งที่มีแนวโน้มเพิ่มระดับมากขึ้นเรื่อยๆ และส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ ไทย ซึ่งปัจจัยหลักมาจากด้านเศรษฐกิจและครอบครัวที่แตกแยกเป็นสำคัญ จึงมีส่วนผลักดันทำให้เกิดร่าง การผ่านร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเพื่อขยายความคุ้มครองพิเศษจากเด็ก อายุ 13 ปี ไปถึงเด็กอายุ 15 ปีตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ชายที่กระทำชำเราเด็กหญิงอายุไม่เกิน 15 ปี โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ 7 ปีถึง 20 ปี และ ปรับตั้งแต่ 14,000 บาท ถึง 40,000 บาท ซึ่งเป็นการขยายอายุการคุ้มครองเด็กและเป็นการเพิ่มโทษแก่ ผู้กระทำผิด (มณฑลนี้ บุรณเขตต์, 2532, น. 2) แม้ว่าบทลงโทษผู้กระทำผิดจะมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นก็ตาม แต่การกระทำทารุณทางเพศ การข่มขืนกระทำชำเราก็ยังคงมีปรากฏอยู่มาก และจากเหตุการณ์ต่างๆที่ยัง เกิดขึ้นได้สร้างความกดดันและความตึงเครียดให้กับผู้เสียหายหรือเหยื่อที่ถูกกระทำทารุณ ทั้งยังเกี่ยวเนื่อง ไปยังความรู้สึกของสมาชิกในครอบครัวและภาพพจน์ของครอบครัวในสังคมเดียวกันด้วย (จันทร์รัตน์ เจริญสันติ : 2530 : 1)

แม้จะมีความเคลื่อนไหวเพื่อสร้างความตระหนักต่อปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นมาเป็นเวลา ยาวนาน แต่ก็เป็นเรื่องไม่ง่ายเลยที่จะปรับเปลี่ยนทัศนคติของคนในสังคมโดยทั่วไป ให้เกิดความตระหนัก ต่อปัญหาความรุนแรงไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงในครอบครัว หรือความรุนแรงที่เกิดขึ้นในชีวิตคู่ เนื่องจาก สังคมมองว่าเป็นเรื่องส่วนตัว ไม่เกี่ยวข้องกับสังคมโดยรวม ดังนั้นเด็กและผู้หญิงที่ประสบปัญหาจึงต้อง อดทนและเผชิญกับการถูกทำร้ายตามลำพัง

จากรายงานสถานการณ์สตรีไทยประจำปี 2551 โดยสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงพัฒนาและความมั่นคงของมนุษย์ กับข้อมูลทางสถิติเด็กและสตรีที่ประสบความรุนแรงใน ส่วน ของเด็กและสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ในปี 2549 สตรี เด็กหญิงและรวมถึงเด็กผู้ชายมี แนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น และจากหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือแก่เด็กและสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง มีจำนวนสูง กว่าเท่าตัวจากปี 2547 มีผู้ถูกกระทำรุนแรงเฉลี่ยวันละ 19 ราย เพิ่มเป็นเฉลี่ยวันละ 39 รายในปี 2549 โดยส่วนใหญ่ถูกกระทำทารุณทางเพศ

ตารางที่ 1 จากสถิติจากกองบัญชาการตำรวจนครบาล (บช.น.) ได้รวบรวมสถิติ อาชญากรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะคดีอาชญากรรมและปัญหาความรุนแรงทางเพศ ประจำปี 2549 ตั้งแต่เดือน มกราคม – กรกฎาคม มีดังนี้

เดือน	คดีทำร้ายร่างกาย			คดีข่มขืนกระทำชำเรา		
	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา
มกราคม	566	133	188	64	6	12
กุมภาพันธ์	479	108	128	40	6	6
มีนาคม	515	135	172	48	6	13
เมษายน	470	103	52	43	4	4
พฤษภาคม	443	101	136	53	3	4
มิถุนายน	439	94	147	47	4	4
กรกฎาคม	480	183	229	45	8	10

* โดย วีระ ไพธาภิวัฒน์ จากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ 17 สิงหาคม 2549 หน้า 12

นอกจากนี้ สถิติคดีอาชญากรรมในความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตร.) ได้จัดทำไว้ในปี พ.ศ. 2548 ที่ผ่านมา พบว่าผู้หญิงตกเป็นเหยื่อคุกคามทางเพศ 5,073 คน ขณะที่การสืบสวนจับกุมตัวผู้กระทำผิดได้เพียง 2,048 คนเท่านั้น

ขณะที่ นายแพทย์สุพรรณ (น.พ. สุพรรณ, หนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับวันที่ 24 พฤศจิกายน 2549 หน้า 2) ระบุว่า หลังจากกระทรวงสาธารณสุขตั้งศูนย์พึ่งได้ (One Stop Crisis Center : OSCC) เพื่อช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงเบ็ดเสร็จ โดยใช้หมายเลข 1669 ผลการดำเนินงานตั้งแต่เดือนตุลาคม 2548 ถึงเดือนกันยายน 2549 ได้ช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กที่ถูกทำร้ายทั้งหมด 14,382 ราย เฉลี่ยวันละ 39 ราย ในจำนวนนี้อายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 7,164 ราย เป็นชายจำนวน 1,542 ราย หญิงจำนวน 5,622 ราย ที่เหลืออีก 7,218 ราย เป็นผู้ใหญ่อายุมากกว่า 18 ปีขึ้นไป และเมื่อเทียบกับปีที่

ผ่านมา ที่ทั้งหมด 10,241 ราย พบว่าเพิ่มขึ้นถึง 4,141 ราย หรือร้อยละ 40 เป็นเรื่องที่สังคมไทยควรตระหนักมากขึ้น เนื่องจากผู้ที่ถูกทำร้ายร่างกาย นอกจากจะบาดเจ็บทางร่างกายแล้ว ยังกระทบกระเทือนทางจิตใจด้วย ต้องใช้การเยียวยาทางจิตใจเป็นกรณีพิเศษ สรุปส่วนความรุนแรงที่กระทำมากที่สุดได้แก่

ความรุนแรง	จำนวน (ราย)ต่อปี	ร้อยละ
การทำร้ายร่างกาย เช่น การตบตี เตะต่อย	7,054	52
การล่วงละเมิดทางเพศ	5,791	43

* โดย น.พ. สุพรรณ, หนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับวันที่ 24 พฤศจิกายน 2549 หน้า 2

จากตารางที่ 2 สรุปด้านบน ผู้ลงมือส่วนใหญ่เป็นแฟน เพื่อนใกล้ชิด และคนรู้จัก ร้อยละ 36 รองลงมาคือ สามี ร้อยละ 24 และสมาชิกในครอบครัว ร้อยละ 15 นอกจากนี้ ยังถูกพ่อเลี้ยง/แม่เลี้ยงทำร้าย ร้อยละ 2 ซึ่งสาเหตุการกระทำรุนแรงร้อยละ 28 เกิดจากเมาสุรา ติดสารเสพติด รองลงมาคือ การนอกใจ/หนีหวง ร้อยละ 24 ถูกล่อลวง ร้อยละ 13 จากปัญหาเศรษฐกิจร้อยละ 7 และจากสื่อลามก ร้อยละ 1

นอกจากนี้ น.พ.สุพรรณ กล่าวถึง ในแง่ของแนวทางป้องกันและแก้ไขปี 2550 กรมสนับสนุนบริการสุขภาพได้จัดทำคู่มือการใช้โปรแกรมและสร้างเครือข่ายฐานข้อมูลเด็กและสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง เพื่อพัฒนาศักยภาพของคนทั่วประเทศในการให้ความช่วยเหลือให้มีคุณภาพทั้งเชิงรับและเชิงรุก รวมทั้งจัดทำยุทธศาสตร์บูรณาการจัดการปัญหาเด็กและสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง ได้แก่ การป้องกันและเฝ้าระวังปัญหาเด็กและสตรีที่ถูกกระทำรุนแรงและการฟื้นฟูและเยียวยาเด็กและสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง รวมถึงผู้ได้รับผลกระทบและครอบครัว

เนื่องจากนโยบายและแผนขจัดความรุนแรงต่อเด็กและสตรี เกิดขึ้นจากการทำงานร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชน และนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิสายาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นที่มาของการก่อตั้งองค์กรอิสระขึ้นเพื่อร่วมมือกับภาครัฐในการประสานงานช่วยเหลือผู้ถูกกระทำทารุณต่อเด็กและสตรี ดังรายชื่อมูลนิธิและองค์กรต่างๆ ดังนี้คือ

➤ มูลนิธิปวีณาหงสกุล

ดำเนินการเป็นองค์กรอิสระองค์กรหนึ่งที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือต่อผู้ถูกกระทำทารุณในเด็กและสตรี www.pavena.org

➤ มูลนิธิผู้หญิง

การดำเนินงานช่วยเหลือเด็กและผู้หญิงทั้งไทยและเทศที่โดน
สามีทำร้าย บังคับให้ค้าประเวณี ท้องนอกสมรส www.womenthai.org

➤ มูลนิธิเพื่อนหญิง

ดำเนินงานช่วยเหลือสตรีที่โดนทารุณกรรมทั้งด้านร่างกายและจิต โดยให้แหล่งพักพิงเพื่อ
ฟื้นฟูจิตใจ พร้อมให้คำปรึกษาทางด้านกฎหมายและสังคมสงเคราะห์
www.friendsofwomen.com

➤ “มูลนิธิไลออนส์สากล” จากสหรัฐอเมริกา โดยสโมสรไลออนส์สากล ได้ร่วมมือกับมูลนิธิป
วีณาหงสกุลในการให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีในประเทศไทย

➤ ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

การดำเนินงานช่วยเหลือเด็กชายและเด็กหญิงที่ถูกละเมิดสิทธิ ถูกทารุณกรรม
ทางเพศ โสเภณีเด็ก ใช้แรงงานถูกลักพา เร่ร่อน ไม่ได้รับความเป็นธรรม
จากกฎหมาย พ่อแม่มีพฤติกรรมเสี่ยง รวมทั้งประสานความช่วยเหลือกับ
โรงพยาบาล ตำรวจและโรงเรียนต่างๆ

- สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ หรือ บ้านพักฉุกเฉิน ปัจจุบันก่อตั้งศูนย์กนิษฐนารี (Rape Crisis Center) ช่วยเหลือกลุ่มผู้หญิงและเด็กที่ประสบปัญหาถูกข่มขืน ท้องไม่พร้อม ถูกทอดทิ้ง ถูกทำร้ายร่างกายและติดเชื่อเอดส์จากสามี

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันเรามักเห็นข่าวเกี่ยวกับความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาความรุนแรงในเด็กและสตรี ซึ่งมักตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงที่เกิดขึ้น ปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นมักเกิดในครอบครัว เกิดจากคนใกล้ชิดจึงเป็นปัญหาที่ควรให้ความสำคัญและหาแนวทางแก้ไข เนื่องจากปัญหาความรุนแรงมักส่งผลกระทบต่อตัวบุคคลและครอบครัวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จากการถูกทำทารุณจึงส่งผลกระทบต่อตัวบุคคล คือความเจ็บปวดทั้งทางร่างกายและจิตใจ ความหวาดกลัวต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต พัฒนาการที่ถดถอย ชะงักงันของเด็ก บาดแผลทางจิตใจ ปัญหาพฤติกรรม ความเครียด ความกดดันต่างๆ ล้วนส่งผลให้เกิดปัญหาสุขภาพจิตตามมาทั้งสิ้น

เนื่องจากความรุนแรงต่อเด็กและสตรี เป็นปัญหาสำคัญของสังคมที่ต้องเร่งดำเนินการทั้งด้านการป้องกัน แก้ไข และช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาอย่างจริงจัง โดยหน่วยงานราชการและองค์กรเอกชน รวมทั้งต้องอาศัยความเข้าใจและร่วมมือของคนในสังคม อีกทั้งเป็นปัญหาที่มีความละเอียดอ่อน มีรากเหง้าของปัญหามาจากค่านิยม ทัศนคติของสังคมที่กำหนดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงชาย นอกจากนี้ ในระดับสากล ปัญหาความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ได้รับการยอมรับว่าเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกสังคมและเป็นประเด็นที่ต้องการความร่วมมือจากทุกฝ่ายในการแก้ไขผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญประเด็นปัญหาสังคม โดยเฉพาะด้านความรุนแรงในเด็กและสตรีดังนั้นถึงเวลาแล้วที่ครอบครัว สังคม และชุมชนต้องให้ความสนใจต่อปัญหาเหล่านี้และจำเป็นอย่างยิ่งที่ ทุกคนต้องร่วมมือกันขจัดอุปสรรคต่างๆที่ไม่เอื้อต่อการแก้ไขหรือป้องกันปัญหา ตลอดจนให้การช่วยเหลือผู้ที่กำลังประสบปัญหาเพื่อเป็นยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี ในสังคมไทยจำเป็นต้องอาศัยความมุ่งมั่นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกๆส่วนของสังคมรวมทั้งเครือข่ายทำงานภาคประชาชน ตลอดจนการมีส่วนร่วมจากชุมชนท้องถิ่นที่เข้มแข็ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการถูกระงับการทำรุนแรงทางเพศในเด็กและสตรี
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการถูกระงับการทำรุนแรงทางเพศในเด็กและสตรี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการกระทำรุนแรงทางเพศในเด็กและสตรี

ปัญหานำการวิจัย

1. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับกระทำรุนแรงทางเพศในเด็กและสตรีต่างกันหรือไม่
2. ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการถูกระงับการทำรุนแรงทางเพศในเด็กและสตรีต่างกันหรือไม่ อย่างไร

สมมติฐานในการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรที่ต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำรุนแรงทางเพศต่างกัน
2. การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับการเผยแพร่ข่าวสารการกระทำรุนแรงทางเพศ

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารและทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการถูกระงับการทำรุนแรงทางเพศในเด็กและสตรี และแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยศึกษาจากเด็กและผู้หญิงที่ถูกกระทำรุนแรงทางเพศ บ้านพักมูลนิธิปิณานางสกุลเพื่อเด็กและสตรี อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี, มูลนิธิเพื่อนหญิง และมูลนิธิเพื่อเด็กและสตรี เป็นต้น เนื่องจากมูลนิธิและองค์กรดังกล่าวได้เข้ามาช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาการกระทำรุนแรงทางเพศซึ่งเป็นปัญหาสังคมในขณะนี้ ไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือผู้ถูกระงับการทำรุนแรงทางเพศทั้งเด็กและสตรี รวมไปถึงการฟื้นฟูเยียวยาผู้ถูกระงับทำให้มีสุขภาพจิตและสามารถดำเนินชีวิตต่อไปในสังคมได้อย่างปกติ

นิยามศัพท์

ลักษณะทางประชากร หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพการสมรส และจำนวนสมาชิกในครอบครัว

ประสิทธิผลการเผยแพร่ หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการที่ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับเหยื่อที่ถูกกระทำทารุณทางเพศ ผ่านสื่อต่างๆ โดยพิจารณาการเปลี่ยนแปลงในด้านทัศนคติต่อการกระทำดังกล่าว และมีการมีส่วนร่วมในการต่อต้านเพื่อยุติการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี

สื่อบุคคล หมายถึง สามีภรรยา เพื่อน บิดามารดา ญาติ อาจารย์ เจ้าหน้าที่หน่วยงานขององค์กร สาธารณประโยชน์

สื่อมวลชน หมายถึง วิทยุ โทรทัศน์

สื่อเฉพาะกิจ หมายถึง แผ่นพับ การอบรม การจัดนิทรรศการ การรณรงค์ อินเทอร์เน็ต

การเปิดรับข่าวสาร หมายถึง ความบ่อยครั้งในการเปิดรับข่าวสารของประชาชนผ่านสื่อมวลชน เกี่ยวกับการกระทำรุนแรงในเด็กและสตรีจากโทรทัศน์, วิทยุ, หนังสือพิมพ์, อินเทอร์เน็ต และ สื่อเฉพาะกิจ ได้แก่ เอกสารเผยแพร่การป้องกันและแก้ไขเพื่อยุติความรุนแรง ป้ายประกาศ แผ่นพับ แผ่นปลิว ฯลฯ

ทัศนคติ หมายถึง สภาวะที่บุคคลมีความรู้สึกตอบสนองต่อวัตถุหรือสิ่งเร้าใดๆ ไปในทางยอมรับหรือไม่ยอมรับ แบ่งออกเป็นทัศนคติในทางบวกคือเห็นด้วย และทัศนคติในทางลบคือ ไม่เห็นด้วย ซึ่งทัศนคติในการวิจัยครั้งนี้หมายถึงทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานในการแก้ไขปัญหาการกระทำทารุณทางเพศ

ความรุนแรง หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลมีเจตนาทำให้ผู้อื่นบาดเจ็บทางด้านร่างกายหรือเสียชีวิต ทำร้ายร่างกาย ทำลายทรัพย์สิน เป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล

การทารุณกรรมในเด็กหรือความรุนแรงต่อเด็ก หมายถึง การกระทำหรือละเว้นการกระทำด้วยประการใดๆ จนเป็นเหตุให้เด็กเสื่อมเสียเสรีภาพหรือเกิดอันตรายแก่ร่างกายและจิตใจ การกระทำผิดทางเพศต่อเด็ก การใช้เด็กให้กระทำหรือประพฤตินในลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจหรือขัดต่อกฎหมาย หรือศีลธรรมอันดี ทั้งนี้ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม **เด็ก** หมายถึง ผู้ป่วยเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส **สตรี** หมายถึง ผู้ป่วยหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส **มูลนิธิเพื่อเด็กและสตรี** หมายถึง องค์กรอิสระ หรือ องค์กรสาธารณะประโยชน์ที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบการกระทำทารุณทางเพศทั้งที่เป็นเด็กและสตรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี
2. ผลการวิจัยครั้งนี้ ประเมินผลในส่วนของ การเปิดรับข่าวสาร และทัศนคติเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารและทัศนคติการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำทารุณทางเพศในเด็กและสตรี เพื่อเป็นประโยชน์ด้านการร่วมมือในการแก้ไขการกระทำทารุณทางเพศ